

ДѢЯНІА.

пін же вѣ нѣкаа ѹченица йменемъ Тавіѡа, йже сказаема глаголетса, сѣрна. Оїа вѣше йсполнена благіхъ дѣлъ, й мѣлостынъ йже твораше. Бѣсть же во дни тѣа волѣвшей ей ѹмрѣти: ѡмѣвше же ю, положиша вѣ горницѣ. Близъ же сѣщей дѣдѣ Іоппін, ѹченицы сѣкшавше йкѡ Пѣтръ єсть вѣ ней, послаша два мѣжа кѣ немѣ, молѣше єго не ѡваѣнїтиса прїнтї до нїхъ. Воставѣ же Пѣтръ йде сѣ нїма, єгоже прїшедша возведоша вѣ горницѣ. Й предсташа емѣ всѣ вдовицы плачѣща, й показѣюща рїзы й одѣжды, єлика твораша сѣ нїми сѣщи сѣрна. Изгнавѣ же вонъ всѣ Пѣтръ, преклонѣ колѣна помолїса, й ѡвраща кѣ тѣлѣ, рече: Тавіѡо востани. Она же ѡверзе очї своѣ, й видѣвши Петра, сѣде. Подавѣ же ей рѣкѣ, воздѣвїе ю: Й призавѣ сватѣа й вдовицы, поставї ю живѣ. ѹвѣдано же бѣсть сѣ по всей Іоппін, й мнози вѣрѡваша вѣ Господа.

Ялїлїїа, Глазъ є.

Мѣлости твоѣ Господи, во вѣкѣхъ воспюю, вѣ рѡдѣ й рѡдѣхъ возвѣщѣ йстинѣ твою ѹсты мои. Стїхъ:

Занѣ рѣкає єси: во вѣкѣхъ мѣлость созїдетса, на не-
вѣсѣхъ ѹготѡвитса йстина твоѣ.

Вѣ понедѣльникъ дѣ. Недѣли По пасцѣ.

Глазъ гѣ. Прокїменъ, Глазъ аѣ.

Бѣди Господи, мѣлость твоѣ на насъ, йкоже ѹповѣхомъ на тѣа. Стїхъ:

Радѣйтесѣ праведнїи ѡ Господѣ, правымъ подобаетъ похвала.

ДѢЯНІА сватѣхъ апѡстѡлѣ Чтенїе.

Во дни оны, мѣжъ нѣкїй вѣ вѣ Кесарїи, йменемъ Корнїлїи, сотникъ ѡ спїры нарицающїасѣ Італїискїа, Благоговѣкнѣ й воѣса Бѡга со всѣмъ домомъ своимъ, творѣ мѣлостинѣ мнѡги людемъ, й молїса Бѡгѣ всегда: Бїдѣ вѣ видѣнїи йвѣ, йкѡ вѣ часъ девѣтый дне, йггела Бѡжїа сшѣдша кѣ немѣ, й рѣкша емѣ: Корнїлїе. Онъ же возрѣвѣ нанѣ, й прїстрашенъ вѣвѣ, рече: чтѡ єсть Господи; рече же емѣ: молїтѣ твоѣ, й мѣлостини

твоѣ